

ПРОТОКОЛ

№ 18379

гр. София, 17.07.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 178 СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ГОСПОДИН СТ. ТОНЕВ

при участието на секретаря СВЕТОСЛАВА В. ОГНЯНОВА
Сложи за разглеждане докладваното от ГОСПОДИН СТ. ТОНЕВ
Гражданско дело № 20221110133170 по описа за 2022 година.
На именното повикване в 11:00 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ Г. Р. А. – редовно призован, не се явява лично, представлява се от адв. Д. с пълномощно на л. 37 от делото.

ОТВЕТНИКЪТ ДРУЖЕСТВО – редовно призован, представлява се от адв. В. В. с пълномощно с пълномощно по делото.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ Е. В. Ж. – редовно призована, явява се.

Страните /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, с оглед редовната процедура по призоваване на страните, счита че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ПРОДЪЛЖАВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ

ДОКЛАДВА молба от 21.02.2023 г. от ответника с приложено трудово досие на ищеца Г. А., ведно с длъжностна характеристика на длъжността „Началник клиника по хематология“, в изпълнение на указанията на съда.

ДОКЛАДВА молба от 03.04.2023 г. от ищеца, с която не възразява

представените с молба от 21.02.2023 г. от ответника документи да бъдат приети като доказателства по делото.

ДОКЛАДВА молба от 29.05.2023 г. от ответника с приложен препис на писмо от 27.04.2023 г., адресирано до адв. В. Д..

АДВ. Д.: Запозната съм. Не възразявам да се приемат.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА към делото представените с молба от 21.02.2023 г. и молба от 29.05.2023 г. от ответника документи като писмени доказателства по делото.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА заключение по изготвената съдебно-счетоводна експертиза от 30.06.2023 г., постъпило в срока по чл. 199 от ГПК.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към изслушване на депозираното по делото заключение на съдебно-счетоводна експертиза.

СЧЕМА самоличността на вещото лице, както следва:

Е. В. Ж. – 52 г., неосъждана, без дела и родство със страните. Предупредена за наказателната отговорност по чл. 291 от НК.

Вещото лице обеща да даде вярно и безпристрастно заключение.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: Представила съм заключение в срок, което поддържам. На този етап нямам какво да добавя

АДВ. Д.: Нямам въпроси. Да се приеме заключението на вещото лице. Не съм съгласна с едно-единствено нещо. По отношение на сумата в размер на 80 лв. за храна, която според вещото лице няма постоянен характер като част от трудовото възнаграждение, аз смятам, че след като това възнаграждение е предвидено в колективния трудов договор и се изплаща

ежемесечно на база отработено време, тази сума е с постоянен характер. Това е единственото, което мога да кажа по този въпрос. В останалата си част заключението е точно и компетентно. Считам, че тази сума от 80 лв. следва да бъде отчетена по изготвянето на отговори по въпроси № 4 и № 5 като част от трудовото възнаграждение, поради нейния постоянен характер.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: Не съм ги включила, тъй като тези суми се изплащат на основание Наредба № 11/ 2005 г. за осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд и следвайки приложените фишове за заплата, съм установила, че когато лицето е ползвало платен годишен отпуск, тоест е имал по-малък брой работни дни, това възнаграждение е било по-ниско, съобразно броя отработени дни и тъй като не е елемент на трудово възнаграждение, а е свързано с осигуряване на безопасни и здравословни условия на труд, поради тази причина съм го изключила от базата за определяне на брутно възнаграждение за изчисляване на обезщетенията, така както е посочено в наредбата за структура и организация на работната заплата.

ВЕЩОТО ЛИЦЕ на въпроси на адв. В.: Съгласно Наредба № 11, сумата за храна ежесмесечно е начислявана във фишовете за заплати на лицето и е изплащана. Сумата за храна не съм я включила, тъй като няма характер на възнаграждение по трудовия договор. В констативно-съобразителната част съм посочила, че през 2022 г. условията за придобиване на пенсия по чл. 68, ал. 3 от КСО са били 66 г. и 10 м. навършени за мъжете и осигурителен стаж 15 г. Това условие от г-н Г. А. е било покрито още от месец юли 2018 г., тоест четири години преди 2022 г.

По отношение на размера на обезщетението по чл. 224 КТ, аз съм цитирала в констативно-съобразителната част, че към кориците на делото е приложено едно уведомление, което е представено на лицето в началото на 2022 г., в което е посочено, че същият има право на 96 дни платен годишен отпуск. Към делото има приложени две заповеди за ползване на такъв отпуск, като в тях общия размер е 7 дни. За 2022 г. аз съм редуцирала тези 48 дни платен годишен отпуск до 16 дни - пропорционално за времето до датата на прекратяване на правоотношението. Тъй като няма документи, от които да е видно тази разлика от 7 дни на какво се дължи, защото на лицето е изплатено обезщетение по чл. 224 от КТ за 50 дни, а на база на приложените документи

по делото, аз установявам, че те са 57 дни. Не мога да кажа на какво точно се дължи тази разлика. Възможно е да има и друга заповед за ползване на отпуск, която да не е приложена към делото и поради тази причина да се явява тази разлика.

АДВ. В.: Вие на място в БАЛХЗ ли се запознахте?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: Не съм ходила на място в дружеството. Работила съм само по приложените към делото документи.

АДВ. В.: Направила ли сте, освен представените от дружеството документи, справки в НОИ?

АДВ. В.: Аз съм направила справка в НОИ, но в НОИ няма данни за ползван годишен отпуск. Това, което съм проверявала в НОИ беше за това какви уведомления са били подадени за лицето за сключени договори, а не съм проверявала осигурителния му доход и какви дни е декларирано дружеството за ползван пратен годишен отпуск, това се установява в ежемесечните декларации, които се пускат от работодателя.

АДВ. В.: От това, което Вие сте успяла да се запознаете като доказателства, не е платено обезщетение само за 7 дни, което възлиза на?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: Да. Неизплатеното обезщетение за 7 дни възлиза на 1297,91 лева.

АДВ. В.: По отношение на размера на обезщетението по чл. 225 КТ - в констативната част Вие сте направила заключение, че обезщетение по чл. 225 от КТ за длъжността за 6 месеца е 1800 лв., до дата на пенсионирането, обезщетението възлиза на 657 лв. Можете ли да дадете малко разяснения на съда какво имате предвид с тази констатация?

ВЕЩОТО ЛИЦЕ: На стр. 3 и на стр. 4 в констативно-съобразителната част аз съм определила размера на обезщетенията по чл. 225, ал. 1 от КТ за заеманите от г-н А. длъжности. Като размера на тези обезщетения съм ги изчислила в 2 варианта: единия вариант е за 6 месеца от датата на прекратяване на трудовото правоотношение, а другия вариант е от датата на прекратяване на трудовото правоотношение до датата, в която лицето е пуснало документи в НОИ за пенсиониране и от която дата, съгласно разпореждането на НОИ, на лицето е определено да получава пенсия, но в отговора на въпрос № 4 съм извела само за 6 месеца размер на обезщетение

по чл. 225 ал 1 от КТ.

СТРАНИТЕ /заедно и поотделно/: Нямаме други въпроси към вещото лице. Да се приеме заключението.

СЪДЪТ намира, че не са налице пречки за приемане на заключението по допуснатата ССчЕ, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заключението на вещото лице. На същото да се изплати възнаграждение от **бюджета на съда** в размер на 500 лева.

ИЗДАДЕ СЕ 1бр. РКО.

СЪДЪТ ОСВОБОДИ вещото лице от залата.

Страните /поотделно/: Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ, след като изслуша становището на страните по доказателствата, в смисъл, че няма да сочат и представят доказателства и нямат други доказателствени искания, счете делото за изяснено от фактическа страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. Д.: Претендирам разноски, представям списък по чл. 80 ГПК. Моля да уважите исковете като основателни и доказани. Моля да осъдите ответника да заплати на ищеца неговите съдебни разноски. Стана ясно, че основанието, на което е прекратено трудовото правоотношение - чл. 328, ал 1, т. 10 КТ във вр. с чл. 68, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване, е напълно погрешно. Съответната правна норма чл. 328, ал. 1, т. 10 от КТ е неприложима към случая на ищеца д-р Г. А., тъй като той е придобил правото си на пенсия по чл. 68, ал. 3 от КСО близо 4 години преди прекратяването на

трудоовото правоотношение, това изключва приложението на т. 10 от чл. 328.

Също така, трябва да се вземе предвид, че това правоотношение, което е възникнало въз основата на конкурс на 01.12.2022 г. е ново правоотношение, а не е изменение или продължение на предходно трудово правоотношение. Това е така, както съгласно нормата на чл. 96 от КТ, така и съгласно практиката на ВКС. Безпротиворечиво и безспорно се приема, че правоотношението, възникнало от конкурс, е ново правоотношение.

На следващото място, важно е да се отбележи, че чл. 68, ал. 7 от Закона за лечебните заведения, въз основа на който е проведен конкурс и в който е определен срок от 3 години за спечелилият длъжността при този конкурс.

На последно място, отбелязвам това, че обезщетението по чл. 225 от КТ няма нито правно, нито фактическо основание да бъде редуцирано чрез пресмятане на периода, в който лицето е започнало да получава пенсия. Двете основания са свършено различни и не могат да бъдат съпоставяни - чл. 225 от КТ е обезщетение за незаконност на уволнението и има обезщетителен характер, а пенсията е резултат от социално-осигурителните права на лицето и с нея не може да се прави прихващане на обезщетителната сума.

Представям писмена защита с приложена практика на ВКС относно трудовото правоотношение, възникнало с конкурс, с препис за насрещната страна. Моля да уважите исковете и да присъдите разноските в полза на ищеца

СЪДЪТ ВРЪЧИ на процесуалния представител на ответника препис от списъка на насрещната страна за становище, както и препис от писмената защита и представената практика на ВКС

АДВ. В.: Моля да отхвърлите изцяло предявените искове с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1, 2 и 3, чл. 224 КТ, както и чл. 225 КТ, като напълно неоснователни и недоказани, както по основание, така и по размер.

На първо място, възразявам срещу изложеното твърдение, че прекратеното трудово правоотношение е сключено на база проведен конкурс, защото както с исквата молба е представен като доказателство сключен трудов договор с ищеца още през 1991 г., така и видно правоотношението е изменено с допълнително споразумение № 374/ 30.11.2021 г. Именно това споразумение насочва и същото препраща към основния трудов договор,

основното трудово правоотношение с ищеца. В този смисъл, става въпрос, че се изменя съществуващото правоотношение, като ищецът заема една по-висока длъжност, а не е налице ново трудово правоотношение, респективно, по делото няма доказателства в тази насока - не е сключен нов трудов договор, независимо от характера и основанията за заеманата от ищеца длъжност.

На следващо място, считам, вещото лице също потвърди, че правото да прекрати трудовото правоотношение с ищеца е възникнало още към 2018 г., не цитирам точния момент. Съществен е момента, че независимо кога възниква това основание, то следва то да е налично към момента на прекратяване на правоотношението. С две думи, това е едно право, което работодателят може да прецени в кой момент да упражни. Той може да го упражни както към момента, в който са настъпили обстоятелствата по чл. 68, ал. 3 от КСО, така и както той е упражнил това право на основание на чл. 328, ал. 1, т. 10 КТ - към момента на прекратяване на самото правоотношение, поради което, считам че прекратяването на правоотношението е напълно законно, обосновано и законосъобразно.

Също така, оспорвам предявените искове основно по чл. 224 и чл. 225 КТ, тъй като, видно и от изготвената и приета експертиза и от събраните по делото доказателства, се установява, че обезщетението по чл. 224 КТ е заплатено, като вещото лице единствено е стигнало до разминаване за неплатени 7 дни от дължимия се платен годишен отпуск. По отношение на обезщетението, което се претендира по чл. 225 от КТ, твърдя че за лицето е настъпило правото на пенсия за осигурителен стаж и възраст, същото е упражнено от ищеца, поради което не се дължи такова обезщетение. Подробно, моля съда да приеме абсолютно всички останали съображения и цитирана практика с писмения отговор към исковата молба.

Моля, в случай че отхвърлите предявените искове, да присъдите сторените на доверителя ми разноси, за които прилагам списък по чл. 80 ГПК, ведно с препис за насрещната страна, ведно с доказателства за плащане.

С цялото уважение към колегата, от името на доверителя ми, ще направя възразение за прекомерност на претендираните от ищеца разноси, като моля да постановите решение, с което да отхвърлите изцяло предявените искове.

СЪДЪТ ВРЪЧИ препис от списъка на насрещната страна за становище.

АДВ. Д.: Липсват доказателства за изплащане на възнаграждението и получаване на сумата съгласно конкретния договор за правна помощ, поради което възразявам срещу присъждане на тези разноси.

АДВ. В.: Като адвокат, аз имам един кочан, в него се води изрична номерация. В представеното преводно нареждане е посочен конкретния договор, въпреки че просто е платено за няколко договора наведнъж, може би за икономия на счетоводството на дружеството, но плащането е осчетоводено, както от мен, така и от доверителя ми.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11:39 часа.

Съдия при Софийски районен съд: _____

Секретар: _____